

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV**

KLASA: UP/II-034-02/20-01/589

URBROJ: 354-01/20-11

Zagreb, 6. listopada 2020.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, u vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice te Darie Duždević i Karmele Dešković, članica, u žalbenom predmetu pokrenutom po žalbi žalitelja, Tovedo d.o.o., Zagreb, OIB: 58747941387, u odnosu na odluku o odabiru, u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od osam mjeseci, broj objave: 2020/S OF2-0006929, predmet nabave: nabava i produkcija promotivnih materijala, naručitelja Hrvatske vode pravna osoba za upravljanje vodama, Zagreb, OIB: 28921383001, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13., 74/14. i 98/19.) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16., dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

RJEŠENJE

1. Poništava se odluka o odabiru KLASA: 325-01/20-10/0000015, URBROJ: 374-1-13-20-8 od 15. srpnja 2020. godine, u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od osam mjeseci, broj objave: 2020/S OF2-0006929, predmet nabave: nabava i produkcija promotivnih materijala, naručitelja Hrvatske vode pravna osoba za upravljanje vodama, Zagreb.

2. Nalaže se naručitelju Hrvatske vode pravna osoba za upravljanje vodama, Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kuna.

Obratljivo

Naručitelj Hrvatske vode pravna osoba za upravljanje vodama, Zagreb, objavio je 18. veljače 2020. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, broj objave: 2020/S OF2-0006929 i ispravak objave, broj: 2020/S F14-0009554 s datumom objave 6. ožujka 2020. godine, u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od osam mjeseci, predmet nabave: nabava i produkcija promotivnih materijala. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda, po kriterijima cijene ponude, u omjeru 70% te roka isporuke, u omjeru 30%.

U predmetnom postupku javne nabave naručitelj je zaprimio pet ponuda te je nakon provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda, dana 15. srpnja 2020. godine donio odluku o odabiru KLASA: 325-01/20-10/0000015, URBROJ: 374-1-13-20-8, kojom je odabrao ponudu ponuditelja Leonardo media d.o.o., Zagreb.

Na navedenu odluku o odabiru urednu žalbu je Državnoj komisiji 27. srpnja 2020. godine putem sustava e-žalba izjavio žalitelj Tovedo d.o.o. Zagreb. Žalitelj u žalbi u bitnom osporava razlog zbog kojega ga je naručitelj isključio iz postupka javne nabave, predlaže poništiti odluku o odabiru te traži naknadu troškova žalbenog postupka nastalih sudjelovanjem u žalbenom postupku.

U odgovoru na žalbu naručitelj u bitnom osporava navode žalitelja te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

Odabrani ponuditelj u očitovanju na žalbu navodi da je žalitelj imao mogućnost regulirati svoje dugovanje budući da ga je naručitelj pozvao na pojašnjenje ažuriranih popratnih dokumenata, a kako isto nije učinio, smatra da je osnovan razlog njegovog isključenja temeljem članka 252. ZJN 2016.

U tijeku postupka pred Državnim komisijom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, odluke o odabiru te ostalih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj u žalbi navodi da je nepravilno postupio naručitelj kada ga je isključio iz postupka javne nabave iz razloga postojanja osnove za isključenje sukladno članku 252. stavak 1. ZJN 2016 i s obrazloženjem da žalitelj ima iskazan porezni dug na potvrdi Porezne uprave. Smatra da je ovime oštećen jer je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu, te je, osim duga koji je iznosio 0,02 kuna i rezultat je neusklađene porezne kartice, ispunio uvjet iz članka 252. stavak 2. ZJN 2016 s obzirom da mu je zbog posebnih okolnosti koje su nastupile uslijed epidemije Covid 19 odobrena odgoda plaćanja poreznih obveza. Citira odredbe članka 252. ZJN 2016. Temeljem toga stavka ZJN 2016 i Zahtjeva za odgodom plaćanja zbog nastupa posebnih okolnosti podnesenog 25. ožujka 2020. godine nadležnoj Poreznoj upravi, a sukladno Pravilniku o dopunama Pravilnika o provedbi Općeg poreznog zakona (NN 115/16, 106/18, 121/19 i 32/20), navodi da mu je odobrena odgoda plaćanja. Citira dostavljeni odgovor Porezne uprave. Kao dokaz dostavlja presliku navedenog Zahtjeva i odobrenja istoga od strane Porezne uprave. Naglašava da i bez postojanja posebnih okolnosti, nije postojao porezni dug, već se radilo o neusklađenoj poreznoj kartici, s obzirom da je podnio stanje porezne kartice na kojoj je bila vidljiva preplata u iznosu od 18.22,83 kuna, što je značajan iznos u odnosu na 0,02 kuna na ime neusklađenog salda na kontima doprinosa za MIO i zdravstveno osiguranje. U nastavku žalbe, ističe da dug od 0,02 kuna ne smatra dugom s obzirom da je u danom trenutku imao saldo preplate od 18.222,93 kuna koji prebijanjem i usklajenjem porezne kartice anulira dug. Kao dokaz dostavlja presliku PKK kartice.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da žalitelj u svom ESPD obrascu potvrđuje da nije u jednoj od situacija zbog koje se gospodarski subjekt isključuje ili može isključiti iz postupka javne nabave (osnove za isključenje) u vidu obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, ne navodi postojanje neispunjениh obveza plaćanja poreza ili doprinosa za socijalno osiguranje, te se ne poziva na zahtjev za odgodu plaćanja zbog nastupa posebnih okolnosti temeljem Pravilnika o dopunama Pravilnika o provedbi Općeg poreznog zakona, već se na predmetni zahtjev osvrće tek u žalbi. Navodi da je 1. travnja 2020. godine za žalitelja kao ekonomski najpovoljnijeg ponuditelja izvršio dohvati ažuriranih popratnih dokumenata, između ostalog potvrde Porezne uprave te iz pruženih informacija u navedenoj potvrdi

zaključio da žalitelj nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovin-sko i zdravstveno osiguranje u ukupnoj visini od 0,02 kuna, odnosno da postoje osnove za i-sklučenje sukladno članku 252. stavak 1. ZJN 2016 (točka 16.3. dokumentacije o nabavi). Navodi da je 3. travnja 2020. godine žalitelja pozvao na pojašnjenje ažuriranih popratnih dokumenata odnosno da pojasni odgovaraju li podaci iz navedene potvrde Porezne uprave činjeničnom stanju, a žalitelj je 7. travnja 2020. godine dostavio pojašnjenje te u istom naveo da nema nikakav porezni dug, već da se radi o neusklađenoj poreznoj kartici. Istiće da je žalitelj u pravu da ima sveukupnu preplatu u navedenom iznosu, međutim iz knjigovodstvene kartice je zaključio da žalitelj po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje te doprinosa za zdravstveno osiguranje ima iskazan dug u iznosu od ukupno 0,02 kuna. Navodi da se ne slaže sa konstatacijom žalitelja da "ne postoji dug" jer se to da dug ne postoji dokazuje isključivo potvrdom Porezne uprave (a ne zbirnim stanjem i knjigovodstvenim praćenjem po svim računima po kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava), a ista dug nedvojbeno utvrđuje. Navodi da dostavljenim pojašnjem žalitelj nije otklonio utvrđeno postojanje osnove za isključenje, već naprotiv potvrdio postojanje poreznog duga po definiranim stawkama. Vezano za navod žalitelja da "nije postojao porezni dug nego se radilo o neusklađenoj poreznoj kartici, obzirom da je porezni obveznik Tovedo d.o.o. javnom naručitelju podnio stanje porezne kartice na kojoj je bila vidljiva preplata u iznosu od 18.22,83 kn, što je značajan iznos u odnosu na 0,02 kn duga na ime neusklađenog salda na kontima doprinosa za MIO i zdravstveno osiguranje" navodi da je isti prvenstveno neistinit stoga što je iz knjigovodstvene kartice bila vidljiva preplata u iznosu od 18.222,93 kuna, a ne 18.22,83 kuna. Dalje, navodi da žalitelj u svom iskazu potvrđuje da predmetnih "0,02 kn" jesu dug, kao što to čini u prilogu e-žalbi nazvan "Žalba na odluku o odabiru u postupku javne nabave OP 2020/43" u kojem tvrdi "...osim duga koji je iznosi 0,02 kn i za koji držimo da je nebitan...". Navodi da se u identifikaciji 0,02 kuna kao duga vodio odredbama ZJN 2016 koji ne poznaje "visinu duga" kao zakonom reguliranu kategoriju, jer isti govori isključivo o njegovu postojanju ili nepostojanju, a koje se dokazuje (u ovom slučaju) isključivo potvrdom Porezne uprave i ispunjenim ESPD obrascem u relevantnom dijelu. Stoga se ne slaže sa navodom žalitelja kako se teoretski "dug od 0,02 kn obzirom na saldo preplate od 18.222,83 kn prebija usklađenjem porezne kartice" budući je žalitelj propustio dokazati naručitelju da je isto napravio, a dug odnosno tražbina prestaje prijebojem tek kada se prijeboj provede, a to u trenutku izdavanja potvrde Porezne uprave očito nije bilo napravljeno, stoga je na taj dan postojao porezni dug. Iako se objektivno radi o beznačajnom dugu, navodi da nije mogao utvrditi nepostojanje duga jer takva mogućnost nije predviđena Zakonom neovisno o iznosu duga. Na temelju svih informacija koje je imao, navodi da je nedvojbeno utvrdio postojanje obvezne osnove za isključenje žalitelja u skladu s člankom 252. ZJN 2016 te je temeljem članka 295. ZJN 2016 njegovu ponudu bio obvezan odbiti, a propuštanje da to učini bi bila osobito bitna povreda postupka javne nabave. Istiće da su navodi žalitelja kontradiktorni jer s jedne strane osporava postojanje duga, a s druge strane tvrdi da mu je plaćanje dospjelih obaveza odgođeno. Što se prvog dijela tiče navodi da je prethodno iznio razloge zašto smatra da dug tj. nastup obveznih osnova za isključenje postoji, a što se drugog dijela žalbenih navoda tiče, ukazuje da u žalbi žalitelj navodi da se smatra „oštećenim“ pozivajući se u prvom dijelu navoda na odredbe članka 252. stavak 2. ZJN 2016 te da je „25.03.2020. nadležnoj Poreznoj upravi uputio Zahtjev za odgodom plaćanja zbog nastupa posebnih okolnosti, a sukladno Pravilniku o dopunama Pravilnika o provedbi Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 115/16, 106/18, 112/19 i 32/20)“, te u prilogu e-žalbi pod nazivom „Žalba na odluku o odabiru u postupku javne nabave OP 2020/43“, navodi da je dokaz tog navoda „kopija zahtjeva i odobrenja istoga od strane porezne uprave“. Navodi da je 27. srpnja 2020. godine preuzeo e-žalbu i sve njene priloge s EOJN RH, međutim među istima nije ustanovio postojanje „kopije zahtjeva“ iz prethodne rečenice, pa se ne može ni osvrnuti na sadržaj istoga te je žalitelj u ovom postupku jedino priložio sliku kompjuterskog sučelja (screenshot) na kojoj se vidi portal „ePorezna“ u koju je ulogiran žalitelj, a iz kojeg je vidljivo kako je „Zahtjev za odgodu plaćanja“ podnesen 25.03.2020. u 14:29:30 h i da je isti

prihvaćen slijedom „ispunjena uvjeta za odgodu propisanih Pravilnikom o dopunama Pravilnika o provedbi Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 115/16, 106/18, 112/19 i 32/20), a uvidom u podatke navedene u zahtjevu i podatke iz službenih evidencija Porezne uprave“ (nije vidljivo kada je Zahtjev prihvaćen). Pod pretpostavkom da u trenutku podnošenja ponude (16.03.2020.) žalitelj nije imao duga pa isti nije ni iskazao u svom ESPD-u, već je isti nastao u periodu od 16.03.2020. do 01.04.2020., a uvažavajući činjenicu da su u međuvremenu stvarno mogle nastati okolnosti odobrene odgode plaćanja po posebnom propisu slijedom članka 252. stavka 2. ZJN 2016, navodi kako je svojim zahtjevom za pojašnjenjem ažuriranih popratnih dokumenata dao žalitelju mogućnost da pojasi ili nadopuni ustanovljeno činjenično stanje od 01.04.2020. godine, pa ostaje nejasno zašto je žalitelj to propustio napraviti te nije iznio navode i dokaze koje sad prilaže uz žalbu, a što nije i ne može biti odgovornost naručitelja. Navodi da je svoje postupanje temeljio na ZJN 2016 kao i informacijama, dokazima i dokumentima koje je posjedovao u smislu članka 20. stavak 3. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave te informacijama i dokumentima koje je primio od ponuditelja u postupku pregleda i ocjene ponuda. Ukoliko ga isti nisu informirali na odgovarajući način, navodi da nije mogao imati spoznaju o drugačijim informacijama. Također, navodi da nije imao objektivnog razloga smatrati dostavljeno pojašnjenje glede utvrđenog duga i dokaza u vidu knjigovodstvene kartice te sve informacije koje je žalitelj u okviru istog dostavio, nepotpuna ili pogrešnima u kontekstu članka 293. ZJN 2016 pa nije smatrao potrebnim daljnje pojašnjavati jasno utvrđeno činjenično stanje. Kako je žalitelj propustio tijekom pregleda i ocjene ponuda dokazati da mu je bila odobrena odgoda plaćanja sukladno posebnom propisu (u skladu s člankom 252. stavak 2. ZJN 2016), što navodi tek u sadašnjem trenutku, navodi da nije dokazao postojanje povrede postupka što je dužan sukladno članku 403. stavak 2. ZJN 2016, dok bi se o povredi postupka hipotetski moglo raspravljati tek u situaciji da je naručitelj informacije koje žalitelj navodi sada, imao u trenutku pojašnjenja utvrđenih osnova za isključenje sukladno članku 251. stavak 1. ZJN 2016. Smatra da je dokazao postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka a sukladno članku 403. stavak 3. ZJN 2016.

Ocenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u odredbe dokumentacije o nabavi te je utvrđeno da je točkom 16.3. propisano da će naručitelj isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje: 1. u Republici Hrvatskoj, ako gospodarski subjekt ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, ili 2. u Republici Hrvatskoj ili u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, ako gospodarski subjekt nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Iznimno od navedenog, Naručitelj neće isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave, ako mu sukladno posebnom propisu plaćanje obveza nije dopušteno ili mu je odobrena odgoda plaćanja. Nadalje, točkom 18.2. dokumentacije o nabavi, propisano je da za potrebe utvrđivanja da ne postoje osnove za isključenje iz točke 16.3. dokumentacije o nabavi, gospodarski subjekt u ponudi dostavlja: ispunjeni ESPD (Dio III. Osnove za isključenje, Odjeljak B: Osnove povezane s plaćanjem poreza ili doprinosa za socijalno osiguranje) za sve gospodarske subjekte u ponudi. Naručitelj može prije donošenja odluke o odabiru od gospodarskog subjekta koji je dostavio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od 5 dana, dostavi ažurirane popratne dokumente kojim dokazuje da ne postoji osnova za isključenje: potvrdu porezne uprave ili drugog nadležnog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta kojom se dokazuje da ne postoje navedene osnove za isključenje. Ako se u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, odnosno državi čiji je osoba državljanin ne izdaju takvi dokumenti ili ako ne obuhvaćaju sve okolnosti, oni mogu biti zamijenjeni izjavom pod prisegom ili, ako izjava pod prisegom prema pravu dotične države ne postoji, izjavom davatelja s ovjerenim potpisom kod nadležne sudske ili upravne vlasti, javnog bilježnika ili strukovnog ili trgovinskog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, odnosno državi čiji je osoba državljanin.

Naručitelj neće isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako mu sukladno posebnom propisu plaćanje obveza nije dopušteno ili mu je odobrena odgoda plaćanja.

Uvidom u dokumentaciju predmetnog postupka javne nabave dostupne na EOJN RH utvrđene su sljedeće činjenice, odlučne za ocjenu osnovanosti žalbenog navoda.

Dohvatom iz registara Republike Hrvatske naručitelj je zaprimio potvrdu Porezne uprave, Ispostava Dubrava, KLASA: 034-04/20-10/1200, URBROJ: 513-07-01-03-20-2 u kojoj je navedeno da porezni obveznik Tovedo d.o.o., Zagreb, na dan 1. travnja 2020. godine duguje 1,47 kuna javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava, i to: brojčana oznaka računa 2283, naziv računa: dopr.mirov-II-radni odn., iznos duga: 0,01 kuna, brojčana oznaka računa 5262, naziv računa: članarina H.G.K., iznos duga: 1,45 kuna i brojčana oznaka računa 8486, naziv računa: dopr.zdrav.radni odn., iznos duga: 0,01 kuna.

U pozivu na dostavu ažuriranih popratnih dokumenata od dana 3. travnja 2020. godine naručitelj u odnosu na te činjenice navodi sljedeće: „U dohvaćenoj Potvrdi, izdanoj od strane Ministarstva financija, Porezne uprave, područnog ureda Zagreb, Ispostave Dubrava, utvrđuje se da porezni obveznik Tovedo d.o.o. Zagreb, na dan 01.04.2020. godine duguje 1,47 kn javnih davanja, i to: dopr.mirov-II-radni odn. 0,01 lp, članarina H.G.K. 1,45 kn te dopr.zdrav.radni odn. 0,01 lp, a koja se nalazi u prilogu ovog zahtjeva, dok je u e-ESPD obrascu tvrtke Tovedo d.o.o., navedeno da je isti ispunio svoje obveze plaćanja poreza u zemlji u kojoj ima poslovni nastan. Slijedom navedenog, pozivamo Vas da pojasnite da li podaci iz naprijed citirane Potvrde odgovaraju činjeničnom stanju, odnosno, ako porezni obveznik Tovedo d.o.o., Zagreb, nema dugovanja na osnovi poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje na dan 01.04.2020. dostavite dokaz sukladan odredbama dokumentacije o nabavi u kojem je to izrijekom navedeno.“

Žalitelj u ostavljenom roku, 7. travnja 2020. godine, pojašnjava: q,...ovime izjavljujemo kako tvrtka Tovedo d.o.o. nema nikakav porezni dug, što više ima poreznu preplatu (više uplaćenih sredstava) u iznosu 18222,93 kn što je vidljivo iz Knjigovodstvene kartice koju prilažemo ovom dopisu. Znači da ne postoji porezni dug nego neusklađena porezna kartica.“

U prilogu tog dopisa žalitelj dostavlja naručitelju spomenuti dokument, presliku Knjigovodstvene kartice. U navedenoj Knjigovodstvenoj kartici nadležne Ispostave Zagreb-Dubrava, za poreznog obveznika Tovedo d.o.o., Zagreb, između ostalog navedeni su sljedeći podaci: datum obračuna: 7. travnja 2020. godine, račun: 2283 dopr.mirov-II-radni odn., ukupno dosp. 0,01, račun 8486 dopr.zdrav.radni odn. ukupno dosp. 0,01; Sveukupno: -18.222,93, Predznak ,“: stanje preplate, Bez predznaka: stanje duga.

Iz sadržaja zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda razvidno je da je naručitelj za gospodarski subjekt Tovedo d.o.o. naveo sljedeće: „Ponuditelj je 07.04.2020. dostavio pojašnjenje i knjigovodstvenu karticu kojima nije dokazao da na dan 01.04.2020. godine (kada je naručitelj izvršio dohvat ažuriranih popratnih dokumenata putem EOJN RH) nema poreznog duga. Zbirno stanje i knjigovodstveno praćenje po svim računima po kojima službenu evidenciju vodi porezna uprava nije dokaz propisan dokumentacijom o nabavi te se zbog toga tim dokumentom ne može dokazati odsutnost razloga za isključenje. Dokumentacijom o nabavi propisana je kao dokaz za dokazivanje odsutnosti razloga za isključenje potvrda porezne uprave koja je ujedno i javna isprava. Odredbom čl. 265. st. 1. toč. 2. ZJN propisano je da je javni naručitelj obavezan kao dostatan dokaz da ne postoje osnove za isključenje prihvati potvrdu porezne uprave ili drugog nadležnog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta kojom se dokazuje da ne postoje osnove za isključenje iz čl. 252. st. 1. ZJN.“ Slijedom navedenog, naručitelj je naveo da za ponudu ponuditelja Tovedo d.o.o. postoje osnove za isključenje sukladno članku 252. stavku 1. ZJN jer porezni obveznik ima iskazan porezni dug na Potvrdi Porezne uprave.

U prilogu žalbe žalitelj je dostavio presliku dokumenta e-Porezna iz kojeg proizlazi da je porezni obveznik Tovedo d.o.o. Zagreb, dana 25. ožujka 2020. godine u 14:29:30 sati podnio zahtjev za odgodu plaćanja, status: Zahtjev je prihvaćen, napomena: „Poštovani, Povodom vašeg zahtjeva za odgodom plaćanja zbog nastupa posebnih okolnosti koji ste podnijeli dana

25.03.2020. godine obavještavamo vas o sljedećem. Pravilnikom o dopunama Pravilnika o provedbi Općeg poreznog zakona (NN 115/16, 106/18, 121/19 i 32/20; u dalnjem tekstu: Pravilnik) propisani su uvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi se odgoda odobrila. Uvidom u podatke navedene u zahtjevu i podatke iz službenih evidencija Porezne uprave, utvrđeno je da ispunjavate uvjete za odgodu propisane Pravilnikom te se Vašem zahtjevu udovoljava."

Državna komisija se tijekom žalbenog postupka, dana 25. rujna 2020. godine radi potpunog utvrđenja činjeničnog stanja dopisom obratila Ministarstvu financija – Poreznoj upravi, Središnji ured, Zagreb, sa zahtjevom za pravnu pomoć sukladno članku 26. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), odnosno tražila je očitovanje o tome da li je poreznom obvezniku Tovedo d.o.o. Zagreb odobrena odgoda plaćanja i za račune 2283 dopr.mirov-II-radni odn. i 8486 dopr.zdrav.radni odn. s obzirom da je poreznom obvezniku Tovedo d.o.o. Zagreb zahtjev za odgodom plaćanja podnesen 25. ožujka 2020. godine prihvaćen.

Postupajući po navedenom traženju ovog državnog tijela, Porezna uprava, Središnji ured, dana 5. listopada 20120. godine odgovorila je sljedeće: „Porezni obveznik Tovedo d.o.o. podnio je dana 25. ožujka 2020. godine zahtjev za odgodu plaćanja uslijed nastupa posebnih okolnosti sukladno odredbama Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, i 42/20), dalje: Zakona) i Pravilnika o provedbi Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 45/19, 35/20, 43/20, 50/20, 70/20, 74/20 i 103/20, dalje u tekstu: Pravilnik). Zahtjev za odgodu plaćanja poreznog obveznika prihvaćen je dana 26. ožujka 2020. godine. Predmetni porezni obveznik je na dan podnošenja zahtjeva na poreznoj knjigovodstvenoj kartici imao evidentiran dospjeli porezni dug manji od 200,00 kn, te isti nije bio prepreka prihvaćanju obveznikovog zahtjeva za odgodu plaćanja dospjelih poreznih obveza. U potvrdi o stanju duga KLASA: 034-04/20-10/1200, URBROJ: 513-07-01-03-20-2 koja je izdana dana 01. travnja 2020. godine sadržan je dug obveznika koji nije bio predmet zahtjeva za odgodu plaćanja uslijed nastupa posebnih okolnosti jer se isti odnosi na dugovanje nastalo prije nastupa posebnih okolnosti.“

Članak 290. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

Člankom 301. ZJN 2016. propisano je da javni naručitelj samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku javne nabave te na temelju utvrđenih činjenica i okolnosti donosi odluke u skladu s odredbama tog zakona kao i da javni naručitelj utvrđuje slobodnom ocjenom, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka javne nabave koje će činjenice i okolnosti uzeti za dokazane.

Članak 26. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 15/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20; dalje u tekstu: Opći porezni zakon) propisuje da prava i obveze iz porezničko dužničkog odnosa prestaju plaćanjem, prijebojem, otpisom, zastarom i u drugim slučajevima određenim tim Zakonom.

Člankom 150. stavkom 1. Općeg poreznog zakona propisano je da će se dospjeli porezni dug poreza za svaku pojedinu vrstu poreza, koji na dan 31. prosinca tekuće godine ne prelazi iznos od deset kuna, otpisati po službenoj dužnosti. Stavkom 2. navedenog članka propisano je će porezno tijelo izvršiti otpis duga do 15. veljače tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

Ujedno, Direktivom 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28. 3. 2014.; u dalnjem tekstu: Direktiva), u Odjeljku 1. Kriteriji za kvalitativni odabir, člankom 57. Osnove za isključenje, stavkom 2. propisano je: „Nadalje, javni naručitelji mogu isključiti ili mogu zatražiti od države članice da isključi gospodarski subjekt iz sudjelovanja u postupku nabave ako javni naručitelj može odgovarajućim sredstvima dokazati da gospodarski subjekt *ne poštije svoje obveze* koje se odnose na plaćanje poreza ili doprinosa za socijalno osiguranje.“

Iz opisanog činjeničnog stanja te očitovanja Porezne uprave od 5. listopada 2020. godine može se zaključiti da je porezni obveznik Tovedo d.o.o., Zagreb 25. ožujka 2020. godine podnio zahtjev za odgodu plaćanja uslijed nastupa posebnih okolnosti, što je 26. ožujka 2020. godine nadležna Porezna uprava prihvatile budući da je dospjeli porezni dug poreznog obveznika iznosio manje od 200,00 kuna, da iz potvrde o stanju duga na dan 1. travnja 2020. godine koju je pribavio naručitelj proizlazi dospjeli dug s osnova dopr.mirov-II-radni odn. od 0,01 kuna i dopr.zdrav.radni odn.od 0,01 kuna, dok na dan 7. travnja 2020. godine porezni obveznik prema stanju Knjigovodstvene kartice nadležne Porezne uprave ima preplatu u sveukupnom iznosu od 18.222,93 kuna. U konkretnom slučaju naručitelj je dakle utvrdio da postoje osnove za isključenje sukladno članku 252. stavak 1. ZJN 2016 jer porezni obveznik Tovedo d.o.o. ima iskazan porezni dug na potvrdi Porezne uprave, dok je s druge strane žalitelj tijekom žalbenog postupka dostavio dokaze kojima dokazuje da ispunjava obveze plaćanja javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava.

U dijelu u kojem žalitelj navodi da njegova ponuda nije trebala biti isključena s obzirom na okolnost da nije u dugu već je ukupno gledano u preplati 18.222,93 kuna, ovo tijelo ocjenjuje da navedena okolnost nije od utjecaja na rješavanje ove pravne stvari s obzirom na to da žalitelj nije sukladno odredbi članka 403. ZJN 2016 dokazao da je nadležnoj poreznoj upravi podnio zahtjev za prijeboj. Naime, prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa prema odredbi članka 26. Općeg poreznog zakona prestaju plaćanjem, prijebojem, zastarom i u drugim slučajevima određenim tim Zakonom. Nadalje, prema odredbi članka 129. Općeg poreznog zakona na prijeboj međusobnih poreznih dugova primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; u dalnjem tekstu: Zakon o obveznim odnosima). Odredbom članka 196. Zakona o obveznim odnosima propisano je da prijeboj ne nastaje čim se ispune pretpostavke za to, nego tek izjavom o prijeboju. U konkretnom slučaju žalitelj dakle ne ukazuje da su se ispunile pretpostavke za prijeboj, niti žalbenim navodom ukazuje da bi takvu izjavu uputio nadležnoj poreznoj upravi. Ovakvu primjenu materijalnog prava na navedeno činjenično utvrđenje potvrđuje i Visoki upravni sud u presudi broj UsII-606/19 od 29. siječnja 2020. godine.

Međutim, unatoč činjenici da žalitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda nije detaljno pojasnio stanje svoje porezne obveze, ne može se smatrati da taj gospodarski subjekt ne ispunjava obveze plaćanja javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava. Ovdje valja napomenuti da dug od 1,45 kn na ime članarine u Hrvatskoj gospodarskoj komori ne predstavlja razlog za isključenje gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave temeljem članka 252. stavka 1. ZJN 2016 odnosno ne predstavlja dug po osnovi poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje. Nadalje, iz cijelokupne dokumentacije postupka proizlazi da je u evidenciji Porezne uprave evidentirana žaliteljeva dospjela obveza s osnova duga za mirovinsko i zdravstveno osiguranje na dan 1. travnja 2020. godine u iznosu od 0,01 kuna s osnova doprinosa za mirovinsko osiguranje i 0,01 kuna s osnova doprinosa za zdravstveno osiguranje odnosno ukupno 0,02 kuna. Slijedom navedenog, ocjena je ovoga tijela da je naručitelj prilikom ocjene postojanja osnove za isključenje iz članka 252. ZJN 2016, odnosno prilikom ocjene je li ili nije ponuditelj ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje dužan utvrditi sve relevantne činjenice i savjesno i brižljivo ocijeniti sve dokaze sukladno članku 301. ZJN 2016, a posebice sagledati ovu pravnu situaciju u kontekstu ostalih navedenih mjerodavnih propisa. Također, u vezi s navedenim potrebno je istaknuti da sukladno praksi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (presuda, posl.broj: UsII-196/20 od 9. srpnja 2020.) potvrda poreze uprave nije jedini dokaz na kojem naručitelj može temeljiti svoju ocjenu o postojanju duga. U smislu prethodno citiranih odredbi, a uvažavajući sve okolnosti konkretnog slučaja (postojanje preplate i odobrene odgode plaćanja, izuzetno mali iznos neplaćenih obveza koji može nastati i kao posljedica zaokruživanja znamenki pri prethodnim usklađenjima porezne kartice, činjenice da se radi o iznosu koji prema odredbama Općeg poreznog zakona porezna uprava otpisuje po službenoj dužnosti), a uzimajući u obzir težinu posljedice koju predstavlja isključenje

ponuditelja iz postupka javne nabave, a u skladu s obvezom Državne komisije kao tijela koje primjenjuje ZJN 2016 da isti tumači u duhu Direktive koja je istim zakonom transponirana u pravni poredak Republike Hrvatske, prema ocjeni ovoga tijela samo na temelju postojanja očito preostalog duga u iznosu 0,01 kune na ime doprinosa za mirovinsko osiguranje i 0,01 kune duga na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje u ovom konkretnom slučaju ne može se utvrditi da gospodarski subjekt ne ispunjava svoje obveze plaćanja doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje.

Slijedom svega navedenog, žalbeni navod se ocjenjuje osnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 2. Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

U skladu s navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja te se predmet vraća naručitelju na ponovno postupanje.

Žalitelj je u žalbenom postupku postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kuna i to na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. istog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Kako je žalba kojom je traženo poništenje odluke o odabiru osnovana, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka te mu sukladno članku 431. stavak 6. ZJN 2016 pripada pravo na trošak u iznosu od 10.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, sukladno članku 430. stavak 1. točka 1. ZJN 2016.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016, dužan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom судu Republike Hrvatske neposredno u pisanim oblicima, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

Stranke žalbenog postupka:

1. Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama
Zagreb, Ulica grada Vukovara 220

2. Tovedo d.o.o. Zagreb, Klin 31
  3. Leonardo media d.o.o. Zagreb, Gjure Szaba 4
-